

Kontrollü Çay Kiraathanesi Muhabbetleri 7Son Bölüm

— Ömer Faruk · 08 Nisan 2018

Öykü sona eriyor...

**

-Haydar Baba değil mi şu gelen?

-Evet o, Avcı! Biri ona uygun bir dille anlatsın olanları. Baksana koşarak geliyor, kalpten gidecek adam!

-Babaya bir şey olmaz. O hepimizi gömer...

-Neler oldu burada? Çabuk anlatın bana! Sen söyle Deli Hamza!

-Baba, biraz sakin ol, dinlen. Zaten kan ter içinde kalmışsın. Çulsuz koş babaya bir şişe su al da gel.

-Sen anlat oğlum Hamza! Gelince de suyu içerim. Bu garibin mekanını kim yaktı? Baksana Kontrollü Çay Kiraathanesi'nden geriye sadece bir öbek kül kalmış...

-Haydar Baba, sabaha karşı benim nöbetteki adamlardan biri davranışlarından şüphelendiği iki kişi görmüş. Adamlar sağa sola bakarak, hızlı hızlı yürüyorlarmış. Birinin elinde bir şey de varmış ama ne olduğunu tam görememiş. Sokak lambalarının bazılarının kırık olması da adamımın görüşünü engellemiş. Belki de kötü niyetli bazı kişiler bilerek kırdılar ya da kırdırdılar! Adamları takip edecekmiş ama nöbet yerini bırakmak istememiş. Birkaç dakika sonra da Hamlet'in Kiraathanesinin olduğu yerden duman ve alevlerin yükseldiğini fark etmiş. Koşarak oraya gittiğinde alevler çoktan dört bir yandan binayı sarmış. Ekipteki diğer çocuklara haber vermiş ve hep birlikte ellerine geçirdikleri kaplarla yangına su döküp söndürmeye çalışmışlar. Ama söndürememişler; çünkü su döktükçe yangın söneceğine sanki benzin dökülmüş gibi daha da şiddetlenerek devam ediyormuş.

-İtfaiyeye haber vermemişler mi?

-Vermez olurlar mı? İtfaiye de gelmiş, su sıkılmış ancak gene de değişen bir şey olmamış. Bina ahşap olduğu için cayır cayır yanmış.

-Sadece bina ahşap olsa neyse, içindeki eşyalar da öyle... Anlattıklarından burada bir kundaklama olduğu anlaşılıyor.

-Büyük bir ihtimalle öyle... Şüpheli adamların eşgallerini belirledik. Yakaladığımızda mesele çözülür.

-Hamlet geçmiş olsun. Kendini üzme! Cana geleceğine mala gelsin. Maazallah sen içerideyken böyle bir felaket olsaydı...

-Sağ ol Haydar Baba.

-Hamlet giderken ocağın altını söndürdün mü? Ya da yanık bir şey unuttun da mı yangın çıktı? Belki elektrik kontağından yanmıştır!

-Haydar Baba, ben o konuda çok dikkatliyimdir. Gitmeden ocağın düğmelerini kapatmakla kalmam ayrıca tüpü de kapatırım.

-Düşmanın var mıydı veya son günlerde tehdit filan aldın mı?

-Baba bilirsin, benim kimseyle kavgam yoktur ki düşmanım olsun! Yalnız üç gün önce bir telefon geldi.

Biri "Kontrollü, git buralardan; yoksa biz seni götürmesini biliriz." Dedi

Ben bunun bir şaka olduğunu zannettim.

-Şüphelendiğin kimse var mı?

-Var olmasına var da “Şudur” diyerek kimsenin günahını alamam. Ya değilse?

-Neyse, olan olmuş. Bundan sonrasına bakalım. İtfaiye raporunu bekleyelim. Deli de bu arada araştırmasını sürdürsün, belki bir ipucu yakalar. Üzme kendini, canın sağ olsun.

-Yanan eşyalara ve binaya üzülüyorum da Anuşkama yazdığım şiirler de gitti ona yanıyorum.

-O şiirlerin yedekleri yok muydu Hamlet? İnsan bir deftere, bir köşeye yazıverirdi.

-Yoktu be Şerif Ali! Düşünemedim, böyle bir şey olacağı aklımın ucundan bile geçmedi.

-Suyunu getirdim Baba.

-Teşekkür ederim Çulsuz.

-Kontrollü dımdızlak kaldı ortada. Ne yapacak şimdi? Bunun hali ne olacak Baba?

-Farfara boş boş konuşup da beni kızdırma! Niye ortada kalsın? Biz daha ölmedik, elbette bir şeyler yapacağız.

-Sağ ol Baba! Ama ben yardım filan istemem, çalışırım kazanırım ve gene ileride bir gün kiraathanemi açarım.

-Sana da kızacağım şimdi Hamlet! Bugün sanki herkes beni kızdırmakta anlaşmış gibi. Ben ne dersem o olacak! Nokta. Anladın mı nokta?

-Özür dilerim Haydar Baba. Tamam, sen bilirsin.

-Baba aklıma bir fikir geldi. Bina yandı fakat arsa duruyor. Hem de dokuz yüz metrekare... Burası oldukça değerli bir yer. Hamlet arsayı satsa alacağı para ölünceye kadar ona yeter.

-Emlakçı Davut doğru söylüyor. Satsın arsayı, keyfine baksın.

-Ampulcü, senin de Emlakçı Davut'un da kafası hep böyle rant getirecek işlere çalışıyor. Bu adam işsiz güçsüz duramaz, kiraathanesi olmadan yapamaz. O nedenle sizin görüşleriniz geçersiz.

-Aklından geçenleri söyle Baba!

-Söyleyeyim Avcı Osman: Gördüğüm kadarıyla burası şu anda çok kalabalık. Yani hemen hemen herkes gelmiş. O nedenle bir konuşma yapacağım. Herkes beni dikkatle dinlesin.

-Hey ahali, kendi aramızda konuşmayı keselim ve Haydar Babamızı dinleyelim. Şevki, arkandaki konuşanları uyarır mısın?

-Tamam Aktar Reşit, uyarıyorum. İşte sustular. Buyur konuş Baba!

-Konuşmam çok uzun olmayacak. Bugün büyük bir felaket yaşadık. Hepimiz üzüntülüüz. Maalesef aramızda iyiler olduğu gibi, kötüler de var. Var ki bu alçaklığı yaptılar... Ama şunu herkes bilsin ki ben bu işin peşini bırakmayacağım ve bunu yapanları adalete teslim edinceye kadar gece gündüz çalışacağım. Bu olayın bir diğer yönü de Hamlet'e destek olup, onu kontrollüsüne kavuşturmaktır. Bana kalırsa bir yardım kampanyası şimdiden başlatalım ve küllerin olduğu yere yeni bir bina dikip Hamlet'e hediye edelim.

-Bravo, çok yaşa Haydar Babam! Üzerimize ne düşerse şahsım adına söylüyorum ben razıyım. Param yok ama buradaki inşaatta gönüllü olarak çalışabilirim.

-Teşekkür ederim Garip Ali. Değerli dostlar benim söylemek istediğimi Garip söyledi bile. Yani o, bu kampanyaya emeğini bağışlıyor. Ben bir aylık emekli maaşımı yani bin dokuz yüz yetmiş beş lirayı

bağışlıyorum. Başka bağış yapmak isteyen var mı? Aktar elini kaldırıyor. Söyle:

-Ben dükkanımdaki bir aylık geliri bağışlıyorum. Kâr değil, tam bir aylık yapacağım ciroyu... Sevgili müşterilerim o nedenle bu ay aktarınızı lütfen daha fazla ziyaret ediniz.

-Teşekkürler. Söyle Çulsuz!

-Tam yedi yüz lira bağışlıyorum.

-Bak Çulsuz, burada şaka yapmıyoruz. Sen bu parayı nereden bulacaksın da bağışlayacaksın? Senin bağışını duyunca herkesin ağzı açık kaldı.

-Tahsin Abi, şaka filan yaptığım yok. Söylediğim miktarı vereceğim. Yıllardır elime şuradan buradan geçen üç beş kuruşun bir kısmını ileride lazım olur diye bir köşeye atmıştım. Geçenlerde ne kadar param var diye saydım. Tam yedi yüz yirmi beş lira biriktirmişim. Daha önce anlattığım soygunculardan o yediğim dayaktan aklıma geldi ve paramı götürüp bankaya yatırdım. Bakarsın aynı adamlar gelip evi de soyabilirdi.

-Gözlerim yaşardı be Çulsuz! Söyle Ampülcü!

-İnşaatın tüm tesisat malzemeleri bana ait.

-Acele etme sana da sıra gelecek Dereli. Haydi söyle bakalım!

-Çatnın kiremitleri de benden.

-Çok sayıda elin havada olduğunu görüyorum. Böyle giderse çok zamanımızı alır bu kampanya bağışları. O nedenle oğlum Hamza, sen bir kağıt kalem al ve herkesi tek tek dolaş, bağışlarını yaz.

-Emrin olur Haydar Baba.

-Halit Ağa geliyor. Bu yaşında o bile bizi yalnız bırakmadı. Ağa filan ama öyle bildiğimiz ağalardan değil. Duyduğuma göre öğrencilere burs veriyormuş, bazı fakir ve hastalara da yardım ediyormuş. Bütün bu yaptıklarını kimsenin duymasını da istemiyormuş.

-Hepimize geçmiş olsun. Allah cümlemizi daha beterinden korusun. Sen iyisin değil mi oğlum Hamlet? Şükür sana bir şey olmamış.

-İyiyim Halit Ağa, sağ ol.

-Bak Haydar Baba, senin yaşın benden küçük ama sen herkesin babasıdır. Onun için ben de sana Haydar Baba diyorum. Ben bu olayın geçmişi ile ilgilenmiyorum. Kim yaktı, nasıl yandı gibi sorulardan ziyade bundan sonra ne yapılabileceği önemli. Sen zeki adamsın, mutlaka bu konuda kafanda bir plan oluşmuştur.

-Söyleyeyim Halit Ağa: Yeni bir bina yaptırıp Hamlet'e hediye edeceğiz. Bu binada sadece kiraathane olmayacak. Bunun yanında sohbet ve okuma salonları da yaptıracağız. Yani isteyen oyun oynasın isteyen sohbet etsin isteyen de kitap okusun. Oyun salonunda yani kiraathane bölümünde sadece tavla ve satranç oyunlarına izin verilecek, sohbet salonuna televizyon da konacak, okuma salonuna zengin bir kütüphane yapılacak. Biliyorum proje biraz büyük ve çok para lazım. Şimdi bir kampanya başlattık, bağışlar oldukça iyi. Ayrıca Belediye Başkanına, Kaymakama ve hatta Valiye çıkacağım ve kendilerinden yardım isteyeceğim.

-Çok beğendim Haydar Baba. Yalnız Belediye Başkanına, Kaymakama, Valiye filan çıkmak yok. Siz bağışlarınızı toplayın, sonunda bana gelin. Ne kadar eksik varsa geri kalanını ben tamamlayacağım. Aslında tamamını karşılamak isterim ama sizlerin katkısının olması yapılan eserle iftihar etmenizi

sağlayabileceği gibi gözünüz gibi korumanıza da yol açacaktır.

-Halit Ağa, sağ ol ama bu kadar büyük bir yardımı ben kabul edemem. Aslında diğer yardımları da istemiyordum, fakat Haydar Baba beni susturdu.

-Sen susmana devam et Hamlet! Haydar Baba'nın sözünden dışarı çıkma. Ben bir şey yapıyorsam bunu senin için yapmıyorum. Kendim için yapıyorum. Çünkü ben ömrümün sonuna kadar arada sırada da olsa kontrollü çay içmek istiyorum. Hem ben hırsızlara bile havadan üç bin lira vermiş bir adamken böyle hayırlı bir işe seyirci kalırsam ayıp olmaz mı? Hırsızlara verdiğim parayı duyunca herkes gülmeye başladı. Evet bir daha söylüyorum: Verdim.

- Halit Ağa binaya adını versek kabul eder misin?

-Kabul etmem. Ancak adı değiştirmeniz gerekebilir. Çünkü diğer ekleriyle orası artık alışıldık kıraathanelerden biri olmayacaktır. Kabul ederseniz adı "Kontrollü Çay Tesisi" olsun. Şimdi bana müsaade. Yaşlı bir adama bu kadar yorgunluk yeter. Evin yolu gözümde uzadıkça uzuyor. Cümleten hoşça kalın.

-Güle güle...

-Haydar Baba, ileride bir gün "Kontrollü Çay Tesisi'ne gidiyorum" mu diyeceğiz.

-Evet Dereli, öyle diyeceğiz. Çünkü artık "Kontrollü Çay Kıraathanesi" hikayesi bitti....

● ● ●

S O N...

NOT: Mekan gerçektir; Kapuzbaşı Şelalelerine giden yol üzerindedir. Sahibi Cuma Akçakoca maalesef 7 Mayıs 2017 tarihinde vefat etmiştir...